

SÖNDAGENS PREDIKOTEXT 2018-04-05 Påskens vittnen

Det finns vissa saker i livet vi lätt glömmer av. Vad gjorde jag i förra veckan på tisdag? När träffade Du din syssling senast? Mötte Du honom på Willys eller var det på ICA?

Mängder av händelser lagras djupt i mitt minnes hård disk och är ibland svåra att hitta.

Lill Lindfors sa en gång något träffande: När man fyllt 60 och möter en människa på stan så känner man kanske igen den och pratar glatt och sen säger mitt inre närminne vad heter människan egentligen. Man skickar en signal till hjärnkontoret som svarar: "Vänta arbetar". Sen om aftonen dagen efter vet man precis allt om den personen till och med när dennes födelsedag inträffar.

Vissa saker finns tydligt: Första barnets födelse. Bröllopet. Dagen jag fick fortkörningsböter på Uddevallabron.

Allt sådant verkar vara levande i minnet.

Att komma ihåg och göra det rätt och riktigt och sanningsenligt ja det är en uppgift för vårt rättsväsende. Minnet prövas i förhållande till teknisk bevisning, logiska slutsatser, sannolikhet och vittnesuppgifter från adekvata personer. Sådana som är tillförlitliga och varit på plats sett och hört själva Inga andrahandsuppgifter utan klara fakta.

Ju fler olika beståndsdelar desto säkrare bevisläge i domstolen.

Vi har varit med om att läsa oss igenom Jesu lidande, korsfästelsen döden och uppståndelsen.

I bibelns berättelse om Jesus och vägen från livet döden och till uppståndelsen randas av helhet och detaljer som knappast finns med där av en slump.

Men hur är det egentligen. Tror vi att Jesus uppstod från döden på riktigt?

Tror vi att hans fysiska kropp blev levande?

Att ur det döda köttet blev livet levande

Eller tror du att det var så att Jesus med sina ord är levande i tiden och hans anda kan tas upp av de som vill följa den undervisning han gav

Här går en skiljelinje som några vill skapa som en suddig area, som en pixlad bild.

Här finns en annan tankelinje som hävdar utan den fysiska uppståndelsen är allt mest tomt prat om en slags medmänsklig vishetslära som ju är utmärkt som moraliskt/etiskt föredöme.

Men vad ger oss då bibeln för undervisning och vilka möjligheter har vi att förstå. Ja vad skall man säga?

Bibeln ger oss utomordentligt mycket material för att ta ställning och ta till sig ett ställningstagande om sakernas tillstånd. **Männe det finns skäl för det.**

Jag tror det. Därför visa på några av alla vittnesmål och starka indicier om att han uppstod inte bara som en tankekonstruktion eller ideologiskt koncept utan i kött och blod och överskred gränsen för liv och död i mänsklig och vetenskaplig mening,

1. Första indiciet en Extern historisk berättar

- Historikern **den världslige erkände Josefus skriver i slutet av 1: århundradet**: "Vid denna tid fanns en vis man, om det är lagligt att kalla honom man, ...Denna man var Kristus, ...när Pilatus dömde honom till döden på korset... framträdde han levande för sina lärjungar på tredje dagen."

Josefus var inte ute efter att behaga de kristna, utan romarna, när han skrev sin historik.

Tacitus (ca 55-117 e.Kr Motståndare till kristendomen detta sammanhang förklarar han att denna riktning hade sitt ursprung från en man vid namn Kristus, som på kejsar Tiberius tid blev avrättad av landshövdingen Pontius Pilatus

2. Smärtobeskrivningen/Beslut och verkställan

Innan korsfästelsen piskades Jesus brutalt av råa soldater, ett straff som var långt värre än det normala spöstraffet. Varje nerv i kroppen vibrerade av smärta. Korsfästelsen tycks inkludera allt det som den värsta formen av smärta och död innebär: yrsel, kramp, törst, svält, brännande feber, offentlig skam, tortyr, skräck, svidande sår.

Alla fakta nämnda i samband med Jesu död tyder på att de är *nedskrivna av ett ögonvittne*. Ett starkt medicinskt bevis för att döden inträtt är att blod och vatten kom ur Jesu kropp. De romerska bödlarna var erfarna avrättningsexperter och gjorde inga misstag. Den ansvarige officeren fick också **intyga för landshövdingen Pilatus att Jesus faktiskt var död**.

3. Gravsättningen och två män och flera kvinnor aktiva i processen

Graven var uthuggen ur berget som en grotta. En uppgift lyftes fram: Ingen annan kropp hade legat där. En indikation kopplat till händelsen verklighet,

Varför berättar evangelierna om Josef av Arimataia om han faktiskt inte tog ner kroppen från korset?

Vad gör vi med det som är skrivet om begravningsförberedelserna? Vad säger vi om kvinnorna som såg på medan Josef av Arimataia och Nikodemus begravde/iordningsställde Jesu döda kropp?

Det placerades en vaktstyrka vid Jesu grav om en grav inte existerade?

Någon som inte var en Jesu anhängare måste ha tagit beslutet. Knappast utan skäl.

4. I graven

Vi vet en hel del detaljer om Jesu begravning än vad som kanske anses vanligt för begravningar under samtiden. På Jesu tid var det sed att använda kryddor för att balsamera den döde. Myrra var ett medikament som häftar sig fast vid kroppen så att gravkläderna inte kan tas bort utan svårigheter. Enligt judisk sed tvättade man och rätade ut kroppen och sedan lindade man kroppen från armhålorna till anklarna. Doftande kryddor av en slags gummikonsistens hällades mellan bindlarna. Deras funktion var dels att bevara kroppen och dels att fungera som ett cement och klistra samman

bindlarna. Kroppen lades med ansiktet vänt uppåt och händerna korsade på bröstet. Halsen och övre delen av skuldrorna lämnades vanligtvis bara, såväl som ansiktet. En duk lades på ansiktet. Jesus kropp förbereddes i all hast och på mäns vis öste man på massvis med kryddor.

5. Ur graven

Sen har vi kvinnorna som gick till graven.

De mötte då män i skinande kläder och blev totalt förskrämda och sprang hem till Petrus och de andra vännerna.

Petrus och Johannes sprang dit, Petrus segare än Johannes. Johannes bara kikade in och först när Petrus kom fram gick de bägge in. Lägg märke till detaljskildringen! Utomordentligt detaljrik beskrivning. Bluff? Knappast

Kvinnorna tycks ha ansett att det hela borde göras mera ordentligt. Deras största bekymmer var hur de skulle flytta bort stenen. Stenens tyngd krävde flera män för att flytta den.

Stenen förseglades i närvaro av den romerska vakten, som lämnades där för att beskydda den romerska makten, symboliserad av sigillet. Den som bröt sigillet åtdrog sig den romerska maktens vrede.

Vad såg Petrus och Johannes när de tittade in i graven? Sönderslitna bindlar? Nej, linnebindlarna låg orörda där kroppen funnits. Duken låg vid sidan prydligt hopvikt. Det tycks som om kroppen försvunnit rakt genom det stelnade tyget. En blick på linnebindlarna bevisade uppståndelsens verklighet. Inget indikerade att mänskliga händer rört vid bindlarna.

6. Rädda människor

Vad ska vi tro om en liten grupp förskrämda män som en dag hukar sig i den övre salen och några dagar senare är förvandlade till modiga vittnen, som inte ens förföljelse kunde tysta?

Kanske lärjungarnas förvandling är det största beviset för Jesu uppståndelse.

Kan man beskylla dessa män och kvinnor för att avsiktligt bedra eller vara bedragna när de varit med om att revolutionera traktens värdesystem

7. Tomas och den fysiska kroppen

Tomas, tvivlaren, sa "låt oss gå med honom och dö med honom". Han hade inte det ringaste hopp om att Kristus skulle uppstå. Tomas hade gett upp. Han insåg att Jesus inte hade en chans. Sceptikern Tomas ger oss ytterligare ett skäl att förstå uppståndelsen. När han möter den uppståndne Jesus och blir erbjuden att sticka fingret i spikhålen erkänner han och tillber: "MIN HERRE OCH MIN GUD!". Sceptikerns möte med den faktiska teologin eller Jesus själv!

8. Jesumöten efter uppståndelsen

Jesus har uppstått och visat sig för lärjungarna **två gånger** i Jerusalem. Det har nu gått minst en vecka (Joh 20:26) och lärjungarna har gått upp till Galileen. Anledningen var att Jesus sagt till Petrus, några dagar innan korsfästelsen, att han skulle möta dem också i Galileen /men när jag har uppstått skall jag gå före er till Galileen/ Samma hälsning hade även kommit till kvinnorna vid graven (Mark 16:7).

9. Fisket

Lärjungarna har nu varit en tid i Galileen, antagligen i Petrus hus i Kapernaum, En kväll tar Petrus initiativet till att ge sig ut att fiska, och de andra följer med (Joh 21:3). Efter en hel natt utan någon

fångst ser de någon vid stranden de inte först känner igen. Mannen på stranden uttalar de ömsinta orden Mina barn får ni ingen fisk? Sen kom rådet. Ut med näten på ena sidan. Och uppgiften om antalet fiskar var superexakt 153 NÄR DETTA KONSTATERATS FICK PETRUS INSPELET ATT DET VAR Jesus vid strandkanten.

Vi läser om hur **Petrus**

10. Påskens händelser är fyllda av chockvågor av dramatik,

- in i det religiösa judiska etablissemangen. Man hade inte lyckats stoppa "dessa dårar" som hävdade att döden var besegrad och att det finns ett liv efter döden, ett evigt liv.

11. Emaus promenad

Några av dem på väg från Jerusalem till byn Emmaus dagen efter det judiska sabbatsfirandet hade inte bara mött, samtalat med och ätit tillsammans med honom som skulle vara i en grav. De hade också blivit påmind om att händelserna under dagarna kring Jesus död och uppståndelse hade sagts och skrivits ner om och om igen under mer än 2 000 år innan de inträffade.

12 När Paulus berättar om 500 vittnen under 40 dagars tid

---att Jesus uppstått från döden, cirka 20 år efter att det hänt fanns fortfarande många vittnen till korsfästelsen och uppståndelsen i livet och hade direkt kunnat vederlägga att det var en lögn, om Jesus fortfarande var död. Paulus berättar dessutom följande: ***och att han visade sig för Kefas och sedan för de tolv. ⁶ Därefter visade han sig för mer än femhundra bröder på en gång, av vilka de flesta ännu lever, medan några är insomnade. ⁷ Sedan visade han sig för Jakob och därefter för alla apostlarna. ⁸ Allra sist visade han sig också för mig, som är såsom ett ofullgånget foster.*** Alltså gott om möjligheter att utföra juridiskt bindande vittnesuppgifter för en kommande rättegång,

13. De rädda blev helt förändrade

De elva lärjungar som darrande av **rädsla mer eller mindre gömt** sig i ett hus av rädsla för det judiska prästerskapet, de **stod nu ute** på gatorna och berättade att de sett honom uppstånden, talat med honom, rört vid sårerna efter hans tortyr och korsfästelse, ätit måltid med honom. De som till och med förnekat att de kände honom tog nu misshandel, fängelse och till och med döden. Vem skulle tagit sådan behandling fast man visste att det man förkunnade inte var sant? Den som ljuger om verkligheten hoppas nog ändå på någon form av belöning för att man utsatt sig för sådan behandling för att upprätthålla en lögn.

Paulus skriver

Men om det nu förkunnas att Kristus har uppstått från de döda, hur kan då några bland er säga att det inte finns någon uppståndelse från de döda? Om det inte finns någon uppståndelse från de döda har inte heller Kristus uppstått. Men om Kristus inte har uppstått, ja, då är vår förkunnelse tom, och tom är också er tro. Och då visar det sig att vi har vittnat falskt om Gud, eftersom vi har vittnat om Gud att han har uppväckt Kristus, som han ju inte kan ha uppväckt om det är sant att de döda inte uppstår. Ty om inga döda uppstår har heller inte Kristus uppstått. Men om Kristus inte har uppstått, då är er tro meningslös, och ni är ännu kvar i era synder. Då är också de som har avlidit i tron på Kristus förlorade. Gäller vårt hopp till Kristus bara detta livet, då är vi de mest ömkansvärda bland människor

Faktabeskrivning och innebörd Evangelierna och Paulus roller

Enklarest uttryckt skulle man väl kunna säga att evangelierna rapporterar om uppståndelsens **faktum**, **bevisunderlag**, medan Paulus förklarar uppståndelsens **innebörd**.

Evangelisterna skrev ju för människor som **just kommit i kontakt** med tron på att Jesus var Messias, och deras syfte var att berätta om Jesu liv, verksamhet, död och uppståndelse - ofta med hänvisningar till de gamla messiasprofetierna - för att visa att just Jesus var den Messias/Kristus som man hade väntat på.

Paulus skrev däremot brev till medlemmarna av sedan länge **etablerade** församlingar,

Vad Paulus nu i olika sammanhang ville göra var att förklara vad som var så **betydelsefullt** med Jesu uppståndelse - vad den **innebar**, hur den påverkade deras liv, vad den betydde för det gamla förbundet och för deras förhållande till den judiska lagen.

Paulus berömda ord ur Första Korinthierbrevet har snart 2000 år på nacken. Men som så ofta annars **fascinerar jag av hur aktuella apostelns ord** är. Flera av de frågor som har lyfts fram i den teologiska debatten också idag får här ett svar av honom

Det han säger är ju att man kan betrakta sig själv som kristen och ändå missa så väsentliga delar av den kristna trosläran att den "tro" man menar sig ha i själva verket är tom!

Mot denna bakgrund har vi naturligtvis all anledning att försöka ta reda på vad aposteln verkligen menar.

I början av Första Korinthierbrevet talar Paulus om hur han under sitt förra besök i församlingen inte ville veta av något annat än "*Jesu Kristus, den korsfäste Kristus*" (1 Kor 2:2). När han nu närmar sig slutet av brevet går han på nytt in på hur Jesus dog för våra synder, begravdes, uppstod på tredje dagen och i olika omgångar visade sig för sina egna lärjungar. Detta, säger han, är **huvudpunkterna i hans egen förkunnelse**.

Om Paulus endast hade byggt sin **predikogärning på subjektiva upplevelser**, hade han i princip kunnat stanna där. Men som apostel har han betydligt större anspråk än så.

Den **första instansen** är de heliga skrifterna, alltså Gamla testamentet. Paulus påminner om att både Jesu död och Jesu uppståndelse finns **förutsagda i skrifterna**, något som i sin tur visar att tron på dessa händelser inte kan vara något nytt påfund; de går tillbaka på **löften** som Herren gav hundratals år före Kristi födelse.

Den **andra instansen Paulus hänvisar till är erfarenheten**. Här ska vi dock lägga märke till att han nämner sin egen erfarenhet först mot slutet av uppräkningsen. Mest intressant i det här sammanhanget är alltså inte Paulus egna erfarenheter, utan att dessa kan bekräftas också av andra vittnen – varav **många fortfarande är i livet** när brevet skrivs.

Genom att peka på detta understryker Paulus att **uppståndelsen inte bara är en inre upplevelse**. Det är en händelse som kan verifieras genom att **intervjua** något av de ursprungliga ögonvittnena.

1. Det första skälet är att det budskap Paulus predikar har makt att frälsa från evig död. Om tron bara var ett subjektivt förhållningssätt till livet - en känsla eller en övertygelse som för vissa är naturlig och rätt men för andra helt irrelevant - spelar det förstås ingen roll vilken grundval tron vilar på. **Men så är det inte!** Enligt Bibeln är tron det enda som kan rädda mig från syndens yttersta konsekvens: evig åtskillnad från Gud.

2. Det andra skälet till att Paulus månar om trons objektiva sida är att sann tro sätter oss i förbindelse med en **personlig Gud med personliga** egenskaper. Tron ger inte bara en positiv upplevelse – den ger gemenskap med Herren själv (1 Kor 1:9). Och för att få gemenskap med Gud måste vi komma till honom på hans egna villkor. Om vi inte gör det är det ju bara en **projektion** av hur vi själva tänker oss Gud som vi "umgås" med. (*eisegetisk tro Jag tror på mitt sätt, min tro är osv*)

3. Det tredje skälet för varför Paulus slår vakt om förkunnelsens innehåll är att bara den tro som låter Gud framstå som den han är ger Gud den ära som tillkommer honom. Med jämna mellanrum i Första Korinthierbrevet återkommer Paulus till vikten av att leva på ett sätt som ärar Herren.

Först när **detta sker kan han också anförtro oss den kraft och de välsignelser som tron öppnar oss för (Joh 11:40). För** var och en som tror på Jesus, hans död och hans uppståndelse finns Guds uppståndelsekraft tillgänglig (Ef 1:19-20)!

Det finns idag en debatt om just tron som fakticitet eller som en symbolisk betättelse om Jesus som får liv i oss genom sina ord och gärningar. Men Thomas visar ju väldigt tydligt att han levde som kött och blod.

Att Herren finns och har verklig kraft är som jag tror en faktisk verklighet.

Vågar vi oss ut på trons tunna dagsis. Vågar Du skriva en liten enkel lapp om vad du vill bedja om och utvärdera om du fått vara med om Hans svar. Förutsättningar för bönens innehåll och kontext finns. Herren är ingen godisautomat där Du eller jag beslutar om vinst. Nej om vi söker oss fram till korset och utsätter oss för riskerna med att lita till att han bär så kan det förändra hela ditt liv och församlingens liv,

Sebastian Stakset som exempel. Herren bär och vill vi skall leva med honom.

Så i nästa vecka ses många av oss här. Låt oss på kyrkkaffe intaga det med behag men om vi var och en delar med oss av vad Herren gett den gångna veckan händer det mycket i oss. Herren lever och hans liv tar liv i oss, det liv som finns utanför kroppens fysiska puls. Det finns något större mer verksamt än mitt eget kött min kropp och evidensmässig vetenskap. Att Jesus stod upp är evidensmässigt säkerställt genom många olika källor. Låt oss bejaka det var och en, men också vi alla i vår församling. Herren lever.

Amen